

Den tibetanske forfatter Tsering Woesser er nok den vigtigste stemme for det store flertal af tibetanere, der lever under kinesisk styre. Hun bor i Beijing, hvor hun i modsætning til befolkningen i Tibet i de seneste år har været i stand til at give udtryk for sine holdninger og fortolke begivenhederne i Tibet relativt frit, så længe hun gør det gennem udenlandske internetservere og bogudgivere. Vi har i denne leder overladt ordet til hende. Woessers mod kunne tjene som inspiration for de danske beslutningstagere, der i alt for høj grad retter sig efter urimelige krav fra Kinas diktatorer.

Støttekomiteen for Tibet

Tibetanere brænder for deres tro og frihed

Det kinesiske kommunistparti er ude af stand til at forstå meningen – og styrken – i en troendes offer.

Af Tsering Woesser

Da jeg tog mod Beijing fra Lhasa for en måned siden, var jeg lettet over ikke længere at leve i undtagelsestilstand med soldater og politi overalt. Men for tibetanerne følger smerten med, hvor som helst vi er: Nyheden om at endnu en tibetaner har sat ild til sig selv.

Tretten munke og nonner har begået selvmord som en protestform siden 2009. Det mest rystende er synet af Palden Choetso, en 35-årig nonne, der brændte sig ihjel i sidste måned. Videoen er ikke mere end 3 minutter lang, og man er lamslået lige fra starten. Den unge kvindes krop er omspændt af flammer, men hun står oprejst og ligner en brændende fakkell. Jeg holdt hænderne for mit ansigt, for tårerne flød som regn.

Først forestillede jeg mig, at hun havde taget et skridt fremad fra flammerne og samtidig råbte Dalai Lamas navn. Det var kun, da jeg kiggede efter, at det gik op for mig, at hun ikke var gået frem, men vejede fremad fra hoften, mens hun kæmpede for at holde sig oprejst. Samtidig skreg folk på gaden og kiggede hjælpeløse på, mens den heftige ild tappede hendes kræfter. Da den unge nonne faldt, holdt hun stadig sine hænder sammen i inderlighed. [...]

Kommunistpartiet forstår ikke, hvad der sker. Despoterne tror kun på våben og penge. De mangler ikke kun selv tro; de kan ikke engang forstå den troens kraft, der motiverer til en sådan uselvished.

Tibetanerne er ikke så dumme, at de ikke værdsætter deres liv. Det er snarere despoterne, der har antændt de flammer, der omsvøbte disse munke og nonner, ved at presse dem ud i desperation. [...]

De kinesiske kadrer og politi er i alle klostrene i Tibet. De blev udsendt af partiet for at hjernevaske alle munkene og nonnerne og få dem til at fordømme Dalai Lama som en dæmon samt hæve deres hænder for at hylde kommunistpartiet som deres frelser.

Den kinesiske regering er bange for, at tibetanere, der ofrer deres liv, vil inspirere de levende til modstand. Men uanset hvordan den prøver at skjule selvaftændingerne og forvrænge deres betydning, fortsætter sandheden med at slippe ud. Selv i den tilspidsede situation, hvor Tibet står for enden af et geværløb, vil der altid være tibetanere, der er parate og villige til at blive „brændende martyrer“.

Deres ofre har to betydninger: den ene er at beskytte deres tro og den anden at kæmpe for frihed. Da de døde, råbte de brændende tibetanere: „Tibet har brug for at blive frit!“ „Lad Dalai Lama komme hjem!“

*Oversat fra kinesisk af Paul Mooney
og fra engelsk af Anders H. Andersen.*

Kilde: The Wall Street Journal, den 6. december 2011.